

EM 2017/38

13/11-2017

Randi Vestergaard Evaldsen

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xx 2017 om ændring af landstingslov om indkomstskat. (Beskatning af pensionskasser med hjemsted i Grønland, bestandsoverdragelse af ratepensioner, skattetilhørsforhold og bruttoskatordning for udefrakommende arbejdskraft, der arbejder med lufthavsprojekter, der opføres på vegne af selvstyret)
(Naalakkersuisoq for Finanser og Skatter)
(1. behandling)

Først og fremmest vil Demokraterne fastslå, at det er uacceptabelt, at en lov skal hastes igennem, igen. Vi har kun lige modtaget papirerne. Vi førstebehandler i dag, hvorefter udvalget kun har en dag til at behandle forslaget og skrive betænkning. Det er ikke i orden.

Det er klart, at den slags hastværk medfører stor risiko for lovsjusk med videre. Demokraterne må derfor rette en kraftig kritik af Naalakkersuisoq for Finanser og Skatter. Det er ganske enkelt under al kritik at byde Inatsisartut sådanne arbejdsforhold. Det er egoistisk og meget ufint.

Vi skal kraftigt opfordre til, at Naalakkersuisoq for Finanser og Skatter bliver bedre til at prioritere og planlægge.

Når det er sagt, så er Demokraterne overordnet set enige i, at det er fornuftigt, at vi som land selv kan skaffe så mange penge som muligt til anlæg af de store lufthavsprojekter. Totaløkonomisk er det nu engang sådan, at jo flere penge vi selv kan skaffe jo færre penge skal vi låne eller fremmedfinansiere, og jo mere rentabelt bliver projekterne. Så enkelt er det.

Men her er vi igen nødt til at rette fingeren mod Naalakkersuisoq for Finanser og Skatter: Hvorfor får vi ingen informationer om, hvor langt Kalaallit Airports A/S er i deres arbejde? Vi spørger, men får ingen svar. Hvorfor får vi ingen informationer om, hvordan det går med at skaffe fremmedfinansiering? Vi spørger, men får ingen svar.

Med hensyn til det konkrete indhold i forslaget, så er det med hensyn til forslaget om bruttoskat jo sådan, at det i nogen grad ligner den model, som der allerede i dag er mulighed for at benytte sig af i råstofsektoren. Demokraterne har intet imod den form for skattemodel, da vi er enige i, at de midlertidige arbejdere, der skal deltage i anlægsfasen som udgangspunkt ikke skal trække på det kommunale system. Vi vil dog påpege, at selvom modellerne kan minde om hinanden, så er det to vidt forskellige områder. På råstofområdet var det jo tiltænkt sådan, at arbejderne primært skulle bo

udenfor byerne, hvorfor det siger sig selv, at de ikke ville belaste de offentlige og kommunale serviceinstanser. Her snakker vi om lufthavnsprojekter i store byer – ergo vil anlægsarbejderne skulle bo i Ilulissat, Nuuk og Qaqortoq og her vil de med stor sandsynlighed komme til at benytte kommunale tilbud.

Her er det vigtigt, at der bliver klare og tydelige regler for, hvornår man kan anses som en midlertidig arbejdskraft. Hvis man eksempelvis har familien med herop, og derfor har børn der skal gå i skole eller daginstitution, så trækker man jo i den grad på det kommunale system og de kommunale ressourcer, og i sådan et tilfælde vil Demokraterne ikke mene, at der skal være mulighed for at indgå i bruttoskatteordningen. Så der er nogle ting der skal gennemtænkes og planlægges. Derfor undrer det os, at denne faktisk omfattende lov skal behandles på så kort tid, der er helt klart nogle spørgsmål, vi skal have afklaret.

Ligeledes ønsker vi at gøre opmærksomme på, at Naalakkersuisut forpligter sig selv til at gå i gang med lufthavnsprojekterne til næste år, ellers kommer budgetterne ikke til at hænge sammen. Ligeledes vil jeg benytte lejligheden til at spørge Naalakkersuisut, hvad skal der ske med Kangerlussuaq og Narsarsuaq? Vi havde et møde med nogle folk fra Sisimiut, hvor de præsenterede deres ”Sikumiut”-projekt. Dette projekt er afhængig af lufthavnen i Kangerlussuaq, og derfor ønsker vi også på vegne af borgerne i Qeqqata at vide, hvad er planerne med Kangerlussuaq? Spørgsmålet er ret enkelt: Skal Kangerlussuaq lukkes, nedgraderes eller noget helt tredje?

Med hensyn til forslaget der omhandler afgiftsprovenuet der fremkommer som en følge af overdragelsen fra PFA Soraarnej til PFA Pension i Danmark, så har vi ingen grund til at anlægge et andet synspunkt end det som Naalakkersuisut beskriver i lovforslaget og de tilhørende dokumenter.

Vi mener, at der er nogle spørgsmål med videre, som vi skal have belyst. Det er allerede klart for os, at behandlingsfristen er alt for kort og vi vil derfor opfordre til at denne vigtige lov bliver 2. og 3. behandlet på Forårssamlingen 2018.

Med disse bemærkninger henviser vi forslaget til behandling i Finans- og Skatteudvalget.